

Aczél György Pest megyében

Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese szerdán Pest megyébe látogatott. Utjára elkísérte dr. Mondok Pál, a Pest megyei tanács elnöke, dr. Bíró Ferenc, a megyei pártbizottság titkára és dr. Nagy Sándor, a KISZ Központi Bizottságának titkára.

A vendégek első útja Érre vezetett, ahol megtekintették a Dagály utcai sorházépítkezést, majd a nagyközség korszerű művelődési házát keresték fel. A következő állomás a Biatorbágyon lévő Ságvári Endre vasút-

építő ifjúsági tábor volt. A tábor lakói 1973 óta minden nyáron a Budapest—Hegyeshalom közötti vasútvonal korszerűsítését segítik. Az idén már a negyedik 200-as turnus vesz részt az építkezésben. Jelenleg Szabolcs-Szatmár megyei gimnazisták, szakközépiskolások és ipari tanulók dolgoznak napi hat órát, a Biatorbágy—Bicske közötti szakaszon. A vendégek megtekintették a tábort, majd táborgyűlésen találkoztak a fiatalokkal, amelyen Aczél György válaszolt a feltett kérdésekre.

Párt-propagandisták utaztak Odesszába

A testvérmegyei kapcsolatok keretében az Ukrán Kommunista Párt Odessza területi bizottsága meghívására Csongrád megyéből dr. Törköly Ferencnek, az Oktatási Igazgatóság igazgatóhelyettesének vezetésével 30 tagú pártpropagandista küldöttség utazott Odesszába.

A propagandamunkában hosszabb időn át kiemelkedően tevékenykedő pártaktivisták tanulmányozták Odesszában az ott folyó marxista-leninista oktatás módszereit és formáit.

Holnap kezdődik a barátság fesztivál

Holnap, pénteken kezdődik az I. Magyar—Szovjet Ifjúsági Barátsági Fesztivál nagyszabású rendezvénysorozata. A 140 tagú magyar politikai delegációban öt Csongrád megyei ifjúkommunista képviseli a megye fiataljait, akik ma utaznak Budapestre. A delegáció vezetője Bódi György, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára. Tagjai: Nemes Ildikó, a textilművek áruműsítője, Tényi Zsuzsa, aki most szerzett magyar—orsz szaksz tanári diplomát a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, Pádár Zoltán, a Pankotai Állami Gazdaság dolgozója és Martini János, a maki FÉG munkása. A delegáció két szegedi tagjával, Nemes Ildikóval és Tényi Zsuzsával beszélgettünk elutazásuk előtt.

Nemes Ildikó 1969 óta dolgozik a szegedi textilművekben, 1971 óta tagja a KISZ Központi Bizottságának. A politikai delegáció többi tagjával együtt az elmúlt hetekben Gödöllőn előkészítő tanfolyamon vett részt. Nemes Ildikó az ifjúmunkás szekcióban dolgozik majd, a háromnapos keszthelyi kongresszuson. Mint mondja, az egyik legnehezebb téma jutott neki — a KISZ szerepe a fiatal lányok és munkások egyenjogúságáért folyó harcban.

— Azért nehéz ez a téma — mondja —, mert a nők helyzetéről általában és a munkásifjúságról sok felmérés készült, vita zajlott az elmúlt időkben. De a fiatal munkáslányok és -asszonyok helyzete olyan összetett és bonyolult probléma, mely egyszerre érinti mindkét témát. Ezért hozzászólásomban érinteni kell a családi környezet indító hatását, a pályaválasztást éppúgy, mint a szakmunkásképzés és továbbképzés helyzetét, a nők vezetővé nevelésének kérdését, és részvételüket a munkaversenyekben, a tudományos tevékenységben. Reális képet szeretnék adni erről az összetett témáról.

— Mit vársz ettől a nagy seregszemléstől, hogyan készülsz a politikai delegáció programjára?

— Mióta a KISZ Központi Bizottságának a tagja vagyok, a mozgalom sűrűjében érzem magam. Tapasztalatból tudom, hogy a szovjet fiatalok jóval többet tudnak hazánkról, a magyar fiatalokról, a KISZ-ről, mint mi a Szovjetunióról, a szovjet fiatalok életéről és a Komszomolról. Biztos vagyok benne, hogy az I. Magyar—Szovjet Barátság Fesztivál jó alkalom lesz egymás megismerésére, a tapasztalatok kicserélésére, és a közvetlen baráti kapcsolatok kiépítésére. Hiszem, hogy a testvérmegyei fiataljainak közös programjai a testvércapcsolatokat konkrétabbá, tartalmasabbá, bensőségesebbé teszik. Sajnálom, hogy nem lehetek itt akkor, amikor az odesszai fiatalok küldöttsége munkahelyemre, a szegedi textilművekbe látogat,

Nemes Ildikó

Tényi Zsuzsa

Tényi Zsuzsa az államvizsgák idején tudta meg, hogy tagja lesz a barátság fesztiválra részt vevő magyar politikai delegációnak. Még alig száradt meg a tinta oklevelén, újabb jelentős feladat hárult rá. A magyar és szovjet fiatalok konferenciáján a diákok mozgalmi tevékenységét elemző szekcióban fog dolgozni. Nem ismeretlen előtte az egyetemi mozgalmi munka, a főiskolán a végrehajtó bizottság sportfelelőse volt. A feldolgozandó tíz témakör egyikéhez, az egyetemi tömegsportozás az előadással is hozzájárul.

— A magyar felsőoktatási intézmények tömegsporthelyzetével foglalkozom hozzászólásomban. Részben nyolc éves kosárlabdás múltamra, részben a végrehajtó bizottságban szerzett sportfelelősi tapasztalataimra támaszkodva készítettem el hozzászólásomat. Tudjuk, hogy a szovjet fiatalok ezen a téren is előbb járnak nálunk. Sok ötletet, felhasználható javaslatot várunk tőlük, mert tény, hogy nálunk is egyre többen igénylik a testmozgást, a sportolási lehetőséget. Ehhez azonban még nincsenek meg az alapvető tárgyi és anyagi feltételeink.

— A politikai delegáció tagjai formaruhát kaptak. Farmeröltönyt, illetve kosztümöt, jersey inget, cipőt, táskát. Hogy vagy megelégedve a tervezők munkájával?

— Nagyon tetszik a politikai delegáció egyenruhája. Amikor Pesten vittem haza az elkészült kosztümöt, a villamoson többen megdicsérték, hogy milyen szép, milyen divatos. Ám lehet, hogy kicsit melegünk lesz benne!

T. L.

Mesterségük: kútjavító

Tapé határában áll egy torony. Avatatlan szemmel fúrótornyoknak nézne az ember, pedig nem az. Kútjavítóberendezés, amivel az olajmező kútjait orvosolják a kőolajkutató és -feltároló üzem kútjavítói. Az Allende nevet viselő szocialista brigád tagjai dolgoznak itt most, nemrég szállították ide a berendezést. A brigádot tavaly alapították, tizenegyen. Fiatalok, idősebbek, szak- és betanított munkások. Azóta közösek a gondjaik, osztóznak az örömben is, jobban segítik egymást a munkában. Érzik, hogy összetartoznak, egybeforrott kis közösség az olajbányászok nagy táborában.

szereket, emelje a hozamát arra a szintre, amivel kezdte. Ha új termelőcsövet kell beépíteni, akkor is a kútjavítók jelennek meg. Berendezésükkel a kút fölé állnak, s igyekeznek minél előbb befejezni a munkát, Amíg ők vannak a kútnál, addig a termelés szünetel. S ahogy „öregszik” a mező, egyre több a feladat. Ha egyik helyen végeznek, szedik a sátorfájukat, mennek a másikra. Hol itt tűnnek fel, hol ott. Otthonosan mozognak az egész mezőben, úgy ismerik, mint a tenyerüket.

Nem elég az olajat, gázt megtalálni, s lefúrni érte a föld mélyére. A befejezett kutakat üzemeltetni kell, s ápolni, mert kincset érnek az országnak. Ezért felelősségteljes a kútjavítók munkája. Nem lehet akárhire, akármilyen emberre bízni. Szakértelem kell hozzá, lelkiismeret, nagy tapasztalat, S kitartás, ami segít elviselni a körülményeket. Mert ez a munka sem könnyű, mint annyi más az olajbányászásban.

MINDIG A SZABADBAN
Nap-égette, szélcserezett bar-na arcok a sisak alatt. Meleg van, de az emberek lábát csizma, nem lehet másképp dolgozni. Nehéz a terep. Míg beszélgettünk, egy-egy fejről lekerült a színes védősisak, lélegeznek az iz-zadt, összekuszálódott haj-szálok.

„Műhelyük” a szabad ég alatt van, télen-nyáron. Széles, erős tenyerükben biztosan tartják a szerszámokat, túrva a tűző napsugarakat, az esőt, a hideget. Feladatuk, a termelő olaj- és gázkutak, vízvízszanyomó kutak javítása, karbantartása, felújítása. Attól függően változik a munkahelyük, mikor milyen munkát kell elvégezni. Ha egy olajkút „megbetegszik”, kevesebb olajat hoz a fel-színre, akkor a kútjavítósok ösztökélik különböző mód-

HÜSÉG A SZAKMÁHOZ
Húsz éve barátok-zott meg a szak-mával Horváth Lajos. Du-nántúlton kezdte 1955-ben, már tapasztalt szakmunkás-ként került Szegedre, hét évvel ezelőtt. Kapcsoló. Ez a munkaköre két évtizede, mestere a szakmának, ismeri minden csinját-bínját.

— Szeretek a munkámat. Ennyi év alatt belejöttem egy kicsit. Idekötnek az em-lékek is, annyi minden tör-tént már velem. Olajipari

szakmunkás vagyok. Aki egyszer megízlelte ezt a ne-héz életet, nem hagyja itt, hacsak nagyon nem muszáj. Ezt vallja Majoros Sándor is. Betanított munkás a kút-javítóknál, majd tíz éve. Ő is érti a dolgát, bár nem szerzett szakmunkás-bizo-nyítványt.

— Amikor lehetett volna, nem mentem utána. Most meg már... Tudja, kevés az iskolám. Hiányzik egy pár osztály az általánosból is, anélkül meg nem lehet sem-mit se kezdeni. Jól van ez már nekem, így is.

Megértem. Klárafalván lak-ik, naponta négy óraker kel, utazik, dolgozik, megint utazik, s délután négykor ér haza. Otthon a család, kis ház körüli munka, nem marad idő a tanulásra. A bri-gád vállalta, hogy aki csak tudja, befejezi az általános iskolát azok közül, akiknek nincs meg a bizonyítvány. Majoros Sándornak ezt be-látóan elengedték. Megértik!

— Csak ne sokat hazudjatok! — kiált oda társainak Zserjáf János fűrómester, s vidáman nevet hozzá. Nem hagyta el a berendezést egy percre sem, így vele nem tudtunk szót váltani. A töb-biek tekintetéből olvastuk ki: tisztelik szakmai tudását, és szeretik emberségét. Bárdi László is Klárafal-váról jön minden reggel. Nemrég súlyos műtéten esett át, talán jobb lenne neki könnyebb munka. Mégis itt dolgozik a csapatban, in-gázik naponta huszonöt ki-lométert.

MEGELÜNK BELŐLE
S nem is rosszul. Horváth Lajos

mondja, akinek öt éves kis-lánya van és tarjáni lakása, hogy ötezer forint körül visz haza havonta. A lakást egy évvel azután kapta, hogy Szegedre jött. De hoz-záteszi, nem keres mindenki ennyit. Abban gyorsan meg-egyeznek, hogy nem is lehet mindenkinek egyforma a fi-zetése. Már csak a szakkép-zettséjük közti különbség miatt se.

— Nem olyan nagy a mi jövedelmünk, mint amilyen-ek sokan hiszik. De nem élünk rosszabbul, mint az építőipariak. A munkánk ne-héz, piszkos, ferasztó. Ám, megélünk belőle, s ez a fon-tos.

Többen is megélnének eb-ből a munkából, ha nem félnének tőle. Kevesen van-nak a kútjavítósok, bár nagy szükség van rájuk. Pe-dig jövője is van ennek a felelősségteljes szakmának. Az olaj-, gáz- és vízvízszan-nyomó kutak üzemeltetése, karbantartása addig megy, míg ki nem merül a mező. Ők indulnak tovább utolsó-nak innen, ha már a föld kiadta mindazt a kincset, amit rejteget. Az pedig még soká lesz.

Bálint Ibolya

Jobb körülmények között az ipari tanulók Szegeden is avatnak új tanulóotthont

Összesen mintegy 400 millió forint értékű beruházással bővítik idén a szakmunkásképzés hálózatát. Ez a jelentős fejlesztés is elősegíti, hogy mind több fiatal szerezzon szakképzettséget. Ennek fontosságát támasztja alá az a tény is, hogy az ipari munkásoknak jelenleg körülbelül 40 százaléka szakmunkás.

Az 1974—75-ös tanévben 267 szakmunkásképző iskolában az I—III. évfolyamon 175 ezer fiatal tanult. Idén 7 új iskolát adnak át, összesen 130 iskolai tanteremmel bővül a szakmunkásképző hálózat. Hat iskola a most iparosodó vidéki városokban: Szekszárdon, Berettyóújfalun, Mórton, Törökszentmik-lóson, Sárospatakon, vala-

mint Fonyódon épül, ezek hat tanteremnek lesznek. A főváros legfiatalabb lakótelepén, Újpalotán 24 tanterem nyomda- és textilipari iskolát nyitnak meg.

A tanulóotthoni hálózat bővítésénél figyelembe vet-ték a tanyavilágból, faluról kikerült és az iparban el-helyezkedni vágyó fiatalo-kat. Szekszárdon 450, Szeged-en és Kiskunfélegyházán 200—200 fiatal befogadó otthont avatnak. További tanulóotthonokat építenek az idén Dunakeszin, Veszprémben, Gödöllőn és Pápan, ezekben összesen 800 szakmunkástanuló lakhat. A fő-városban, a Mogyoródi úton a különböző gyárakban dol-gozó szakmunkástanulóknak 800 személyes otthont adtak

át, melyekben 500 lányt és 300 fiút helyeznek el. Figye-lembe véve a szakmunkás-képzésben részt vevő lányok számának növekedését, az év első felében már átadták Győrben a 150 lányt befoga-dó tanulóotthont.

Az 1975—76-os tanévben a tervek szerint 61 300 szakmunkástanuló kezd meg tanulmányait az iskolákban. Az össztanuló-létszám mintegy 169 000 lesz. Ez némi csökkenést jelent az előző évihez képest, ugyanakkor bővül az iskolai és tanuló-otthoni hálózat. A szakmun-kástanulók tehát az eddigi-eknél még jobb körülmé-nyek között, jobban ellátott intézményekben készülhet-nek hivatásukra.